

Kære forsvarsminister samt forsvarsudvalg

Tak for svar af 27. okt. 2015 på spørgsmål nummer 100. Jeg tillader mig at stille et par opfølgende spørgsmål samt kommentere nogle af de punkter forsvarsministeren nævner i sit svar.

Forsvarsministeren vurderer, at rapporten om trusselsniveauet i Irak ” [...] synes at lægge til grund, at der må være en nøje sammenhæng mellem beløbsstørrelserne i forsvarets særlige erstatnings- og godtgørelsesordning og den konkrete udvikling i trusselsniveauet i en given mission.” Jeg vil hertil oplyse, at min rapport er skrevet som en undersøgelse af trusselsniveauet på foregående missioner op til erstatningsfordoblingen træder i kraft i 2007. Der fokuseres på Irakmissionerne, da staten og herunder forsvaret har udsendt et stort antal personer til disse missioner. Jeg har ikke kendskab til større eller mere risikofyldte missioner, hvor der udsendes et betydeligt antal personer i perioden op til erstatningsfordoblingen. Derfor var det nærliggende at fokusere på Irakmissionerne.

Forsvarsministeren anfører, at der ingen sammenhæng mellem trusselsniveauet på Irakmissionerne og forsvarets særlige erstatnings- og godtgørelsesordning, da den fordobles i 2007. Denne erstatningsordning vedrører adskillige tilskadede samt omkomne soldater fra Irakmissioner i perioden 2003-2007, så hvorfor er trusselsniveauet på Irakmissionerne uvæsentligt eller irrelevant set i forhold til, hvornår erstatningsfordoblingen træder i kraft? Hvordan hænger det sammen med, at forsvarsministeren skriver, at soldater sendes på farligere internationale missioner? Mener forsvarsministeren, at Irakmissionerne ikke farlige i forhold til risici for tilskadekomst og død? I så fald står dette i kontrast til forsvarets efterretningstjenestes vurderinger af det danske missionsområde i Irak, hvilket fremgår deres rapporter fra perioden 2004-2007.

Forsvarsministeren skriver endvidere, at fordoblingen ikke var baseret på en kortvarig eller midlertidig forhøjet trussel i en enkeltstående mission. Irakmissionerne omfattede ikke en enkelt mission, men i alt 10 missioner af seks måneder varighed per mission. Det høje trusselsniveau var tilstedeværende i tre til fire år i perioden 2003(4)-2007 i Irak i det danske missionsområde. Definerer forsvarsministeren denne periode som en kort periode? Anser forsvarsministeren dette tidsrum som en periode med midlertidig forhøjet trusselsniveau?

På den ene side anfører forsvarsministeren, ”at danske soldater udsendt til internationale operationer var undergivet et højere trusselsniveau end tidligere tiders udsendelser”, hvilket er afgørende for, at erstatningsordningen fordobles. På den anden side afviser forsvarsministeren, at der er en sammenhæng mellem trusselsniveauet på Irakmissionerne samt fordobling af erstatning. Bør der ikke være en reel sammenhæng mellem det aktuelle trusselsniveau og den erstatningsordning man som udsendt er underlagt, når forsvarsministeriets hovedargument for at fordoble erstatningen hviler på højere risiko for tilskadekomst og død?

Fordoblingen af erstatning er ifølge forsvarsministeren ”baseret på en overordnet betragtning.” Hvad ligger til grund for denne overordnede betragtning? Er det muligt at få aktindsigt i denne betragtning? Indgik Irakmissionerne i den overordnede betragtning? Hvis ja, hvordan? Hvis ikke, hvorfor indgik de ikke i den overordnede betragtning?

Jeg har stor forståelse for, at det kan være vanskeligt at udfærdige en erstatningsordning, der tilgodeser alle på lige vilkår. Men i forhold til Irakmissionernes varighed og set i forhold til, hvor meget mandskab, der blev udsendt er det måske relevant at vurdere, om erstatningsordningen fra denne periode harmonerer med de erstatningsvilkår man som udsendt var underlagt. Forsvarsministeren nævner, at ”uanset det valgte tidspunkt, må der forventes at være personer, der netop falder udenfor, og derfor vil opfatte skæringsdatoen som urimelig.” Er det ikke er rimeligt og retfærdigt, at dem som kommer til skade eller dør i tjeneste for landet kompenseres på lige vilkår, så folk netop ikke ”falder udenfor”? Er det ikke mest hensigtsmæssigt, at erstatningsordningen kompenserer så præcist som muligt i forhold til de faktiske forhold?

Venlig hilsen

Andreas Feuerbach